

[Wiggo Larsen.]

Jeg er glad for, at man kunne ordne problemerne i Aalborg på ganske kort tid. Den højtærede arbejds- og socialminister siger, at der er sat flere arbejder i gang i januar måned 1953 end i januar 1950. Det er også rigtigt, men størrelsen af de beskæftigelsesforanstaltninger, der er kommet i gang, spiller også i høj grad ind.

Den ærede ordfører for kommunisterne spurgte mig, hvorfor jeg ikke har stillet forslag om mere end 25 mill. kr. Det er, fordi det var det beløb, arbejdsmændenes arbejdsløhedskasse havde anmodet om, da lovforslaget blev fremsat. Det beløb blev der anmodet om, og derfor har vi stillet forslag om 25 mill. kr. plus 3 mill. kr. til andre arbejdsløhedskasser.

Til slut vil jeg gerne bemærke til den højtærede minister, at jeg beklager een ting, og det er, at lovforslaget omfatter tekstilarbejderne. Det har senere ved nærmere undersøgelse vist sig, at tekstilarbejderne ikke er så hårdt trængt som de andre kasser. Det vil jeg gerne erkende overfor den højtærede arbejds- og socialminister. På de øvrige punkter er vi altså ikke helt enige nu, men jeg håber, vi kan diskutere os til rette i udvalget.

Lynnerup Nielsen: Jeg har lige et par bemærkninger. Først og fremmest vil jeg gerne sige til den højtærede minister, at der er noget, der spøger i hans tanker i forbindelse med det næste punkt på dagsordenen, nemlig om man kunne få nedsat en kommission, der kunne undersøge, hvorvidt man kunne gå på rovdrift i de andre arbejdsløhedskasser for derved muligvis at hive lidt i land til arbejdsmændene. (*Arbejds- og socialministeren* [Poul Sørensen]: Det er ikke mit forslag!). Den højtærede minister siger, at det ikke er hans forslag. Det er derimod arbejdsmændenes forbundsformands forslag, som har fundet stærkt sympati hos den højtærede arbejds- og socialminister, og selvom der nu skulle være en forveksling her, tror jeg i hvert fald nok, at den højtærede minister vil stå bag arbejdsmændenes forbundsformands forslag, hvis han opretholder det. Det er ikke min opfattelse eller tro, at det vinder særligt gehør hos de tekniske fag, som muligvis gennem kontingenter har opsamlet sig en vis formue, og jeg vil heller ikke tro, at arbejdsmændenes 240 000 medlemmer ønsker at

gå den vej. Jeg har den opfattelse, at det er samfundet, der først og fremmest har pligt til, når der ikke kan skaffes arbejde, at hjælpe denne eller hin gruppe af arbejderklassen, der kommer ud for vanskeligheder med stor arbejdsløshed, og der er rimelighed i, at det bliver staten, der kommer til at hjælpe sådanne vanskeligt stillede arbejdsløhedskasser.

Man har omtalt Aalborg kommune. Den højtærede minister nævner, at der har været arbejdsløhedsdemonstrationer og møder, og at arbejderne deroppe har fremsat krav om arbejde. Ja, det er rigtigt. Den højtærede minister siger hus forbi. Han klarer sig fri af spørgsmålet og lægger skylden på Aalborg kommune. Jeg skal ikke fritage Aalborg kommune og ikke bestride, at den højtærede minister også har tanke for at sætte arbejder i gang. Jeg har mærket det i min egen kommune, som er en nabokommune til Aalborg; vi fik arbejder sat i gang. Men ved denne lejlighed vil jeg gerne sige, at enten skylden ligger her eller der, ligger den ikke hos de ledige arbejdsmænd i Aalborg, som udgør 2 200 arbejdsmænd, der i måneder i træk og praktisk talt hele tiden siden befrielsen har været uden arbejde. Det er ikke hos dem, skylden ligger. De er parat til at tage fat den dag, der kan stilles arbejde i udsigt til dem. De kræver først og sidst arbejde og ikke understøttelse, og derfor er det så meget mere forkasteligt, hvis der ikke bliver iværksat arbejde, hvor det kunne gøres, og det må være muligt for hundreder af mennesker i en sådan by at få beskæftigelse og at skabe en mere anstændig tilværelse for sig selv og deres familier.

Strøm: Den højtærede arbejds- og socialminister fremsatte nogle betragtninger om, at det offentlige har ret og pligt til at tale med, når spørgsmålet om arbejdsløhedskasserne er på tale, fordi det offentlige, efter hvad ministeren sagde, betaler 135 mill. kr. ved siden af de 90 mill. kr., som arbejdsløhedskassemedlemmerne betaler — hvis jeg da fik rigtigt fat på de tal, ministeren nævnte. Der er ingen af os, der nogensinde har villet nægte, at det offentlige har ret til at tale med her. Men når ministeren siger dette, siger han det ud ad vinduet på en måde, så offentligheden må få den opfattelse, at det er alle andre end arbejdsløhedskassemedlemmerne, der betaler de